

звѣстѣ никому, и рече: видѣхъ отци сватѣи за-
що Богъ провидѣ мое-то желаніе, и въ прово-
ди да ма утѣшите. Они сѣ почудихъ за го-
рѣшѣ-тѣ любовь въ него, и рече му единый-а
видѣ чѣдо това е Божіе смѣтреніе, и много
ползѣ тѣ блече въ него, азъ же слуга ще ти
станѣ. Растко рече: Благословении въ отъ
Бога Отци защо ми укрѣпихте дѣшѣ-тѣ.

Тогачи испроси дозволеніе малый-а Кназь
Растко отъ родители-тѣ си да иди за любь съ
свои-тѣ благородны, изгласи и отъ двѣма-та мо-
насы единый-а да земни съ себе, а другій-а да о-
стане да не выхъ го укрѣпихъ какво намѣреніе и-
ма. Като ходихъ до вечерѣ-тѣ въ любство, до-
стигнахъ въ преоготованно-то мѣсто, гдѣ-то
црѣхъ да ношуватъ, и като вечерахъ заедно инч-
ки и сѣ веселихъ, труда ради стражи-тѣ заспа-
хъ, а малый-а князь, понеже вѣше основно, ста-
на тихо съ нѣкока онаго, и управихъ сѣ въ пѣ-
та въ кой-то ангелъ господень намъ вѣ прѣдво-
дитель, и колко-то можехъ инчѣ-тѣ ноцѣ вѣ-
гахъ. Сутренѣ-тѣ като станахъ благородни-тѣ
отидохъ да поздравѣхъ князя, и като не го
намѣрихъ, скоро изъ горѣ-тѣ сѣ върнахъ да
го търсѣхъ но напразно, тѣмъ незабавно сѣ
върнахъ назадъ и на родители-тѣ му казахъ